

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i
Lappland**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att giltighetstiden för lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland förlängs med tre år.

Det föreslås att det i lagen på samma gång görs ändringar vilka främjar hänsynstagande av natur- och miljösynpunkter när projekten planeras och genomförs. Man avstår från att finansiera projekt helt och hållet med statens medel.

Dessutom föreslås på grund av ändringar i skogsförbättringsförfattningarna och i vissa andra författningar att i lagen görs ändringar som bl. a. utvidgar jordägarens rättsskydd och återkravet av statens medel.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge

I enlighet med lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (1057/82, nedan Lapplandslagen) har sedan 1982 planeringen av skogsbruket och iståndsättning av underproduktiva områden främjats i Lapplands län och Kuusamo kommun. Detta har omfattat skogsodling och tryggande av återväxten. Arbetena har i sin helhet utförts på statens bekostnad genom skogsförbättringsmedel som årligen upptagits i stadsbudgeten. Enligt Lapplandslagen förutsätter beskoingsarbetena en ansökan av jordägaren. Skogsnämnden beslutar inom ramen för de anslag som ställts till dess förfogande om vidtagande av åtgärder som avses i lagen. Giltighetstiden för lagen löper ut vid utgången av 1995.

Syftet med Lapplandslagen är att komplettera de åtgärder som staten vidtar för landskapets skogsbruks bästa, framför allt arbeten som utförs med stöd av skogsförbättringslagen

(140/87). Genom åtgärder i Lapplandslagen sätts de mest underproduktiva skogarna, som oftast är belägna på de bästa växtplatserna, snabbare i produktivt skick.

När lagen trädde i kraft 1982 fanns det 530 000 ha underproduktiv skog i Lappland, vilket motsvarade en fjärdedel av hela arealen. Av dessa skogar var 220 000 ha restbestånd som uppkommit genom blädning på 1950- och 1960-talen, då endast sågtimmer hade avsättning. Bristen på lämpligt odlingsmaterial utgjorde också länge ett hinder för en ändamålsenlig förnyelse av dessa skogar.

Under åren 1982—1993 har för ändamål enligt Lapplandslagen använts ca 350 milj. mk i skogsförbättringsmedel. Områdesplanering har genomförts på ett område av ca 2,6 milj. ha och beskogningar har utförts på ca 114 000 ha. Arbeten enligt lagen har möjliggjort sysselsättning av i genomsnitt 200 arbetstagare i Lappland och Kuusamo. Lagens betydelse för den regionala ekonomin har varit stor.

2. Behovet av ändring och förslag

Förlängning av giltighetstiden för lagen

Skogsindustrin i Lappland använder årligen 5,5 milj. m³ virke. Enligt programmet Lapplands Skog 2000 är den uthålliga planerade avverkningen 5 milj. m³. Utnyttjandegraden i de privata skogarna i området har varit hög. Avverkningarna i de privata skogarna har överensstämt med den planerade avverkningen, och tidvis har de t.o.m. överstigit denna.

Beroende på skogarnas åldersstruktur erhålls nästan 3/4 av avverkningsutfallet i de privata skogarna från slutavverkningar. Av dessa slutavverkningsobjekt underskrider areellt ca hälften 6 200 marks rotvärde vilket för närvarande utgör den övre gränsen för tillämpningen av Lapplandslagen.

En av utgångspunkterna för skogsbruket är principen för uthålligt utnyttjande. För att den skall kunna följas måste också Lappland säkerställa att virkesproduktionsåtgärder genomförs på minst nuvarande nivå.

Lapplandslagen är fortfarande ett betydande hjälpmedel för försöken att styra avverkningarna främst till underproduktiva skogar med mycket lågt virkesförråd.

Andelen underproduktiva skogar i Lappland är fortsättningsvis dubbelt så stor som i Södra Finland. På grundval av områdesplanerna för skogsbruket beräknas att det finns 120 000—140 000 ha sådan iståndsättningsarbete som uppfyller villkoren i Lapplandslagen och förordningen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (165/83). Avsikten är att genom en ändring av förordningen begränsa antalet arbeten inom ramen för Lapplandslagen nästan till 2/3 av det nuvarande. Det är emellertid inte möjligt att höja den nuvarande årliga arbetsmängden till en sådan nivå, att ens hälften av denna areal skulle kunna iståndsättas under den nu gällande giltighetstiden för Lapplandslagen, dvs. före utgången av år 1995.

Med hänsyn till skogsbrukets stora regionala betydelse borde grundbeskogningen av underproduktiva skogar i Lappland slutföras såsom en nationalekonomisk grundinvestering.

Sysselsättningsläget i Lappland är dåligt. Om arbetet med iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland kunde fortsätta liksom tidigare skulle arbetsplatser garanteras i områ-

det och förutsättningar skapas för lönsamhet inom privatskogsbruket i Lappland.

Projektreserven enligt Lapplandslagen är för närvarande ca 130 milj. mk. Finansieringskravet för företag som redan är godkända, och delvis också under arbete, motsvarar enligt dagens nivå två års finansiering och arbetsmängd, dvs. åren 1994—1995. Ovissheten beträffande en förlängning av giltighetstiden för Lapplandslagen efter 1995 står emellertid redan nu avverkningarna på underproduktiva områden, eftersom skogsodlingsarbetena efter de avverkningar som är under planering tidsmässigt delvis skulle sträcka sig längre än giltighetstiden för lagen.

För att iståndsättningsarbetena på underproduktiva områden skall kunna fortgå utan störningar föreslås att giltighetstiden för lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland förlängs med tre år. Under den tiden beräknas iståndsättningsarbetena huvudsakligen kunna slutföras.

Andra förslag

Målet med Lapplandslagen är att främja beskogningen av underproduktiva skogar särskilt på områden, där markens naturliga produktionsförmåga till följd av ett dåligt bestånd blir nästan outnyttjad. Målsättningen enligt med de nuvarande stadganden är rent virkesproduktionsmässig och den huvudsakliga metoden är att förnya skogen genom kalhuggning och skogsodling. Då på många objekt tillräcklig återhämtning i skogens tillväxt kunde uppnås lönsammare och natur- och miljövänligare genom åtgärder som främjar skogens naturliga förnyelse än genom skogsodling, föreslås att främjandet av naturlig förnyelse fogas till lagens iståndsättningsåtgärder. I 1 § 1 och 3 mom., 2 §, 3 § 1 mom. och 4 § har dessa ändringar gjorts.

Det föreslås att lagens 1 § 2 mom. ändras så att man avstår från att finansiera iståndsättningsarbeten helt och hållet med statens medel. Närmare stadganden om finansieringen av arbetena och om stödets maximibelopp skall utfärdas genom förordning. Avsikten är att i förordningen tas in motsvarande stadganden som finns i 8—10 §§ skogsförbättringslagen om finansieringen av arbetena, så förändrade att det i 11 § av nämnda lag avsedda stödets

maximibelopp skulle vara tio procentenheter högre i projekt enligt Lapplandslagen, dvs. 85 procent.

Syftet med de ändringar som föreslås i 1 § 3 mom. är att precisera och komplettera beskrivningen av dem som är berättigade till stödet i fråga om samfällda områden samt om formerna för fysiska personers skogsinnehav.

De skogsodlingsarbeten som avses i Lapplandslagen skall enligt 3 § förordningen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland i första hand inriktas på de objekt som är de fördelaktigaste med hänsyn till virkesproduktionen, likväl med beaktande av sysselsättningssynpunkter och förhållandena inom områdets olika delar. Skogsodlingsföretagen skall vara ekonomiskt ändamålsenliga och de skall koncentreras så, att de kan genomföras på det ekonomiskt fördelaktigaste sättet. Då betydelsen av detta stadgande är viktig med hänsyn till valet av åtgärdsobjekt och det sätt på vilket arbetena utförs, föreslås att ett motsvarande stadgande tas in i 1 § som 4 mom. så kompletterat att styrningen av arbetena också beaktar miljövårdssynpunkter och att iståndsättningsföretagen också är natur- och miljövårdsmässigt ändamålsenliga.

Paragraferna 2 a och 4 a som föreslås bli fogade till lagen gäller fall då markdepositionsändamålet har ändrats. I sådana fall skall finansieringsbeslut kunna återkallas eller ändras till den del arbetet inte är utfört och de medel som använts för arbetet skall återbetalas helt eller delvis, om inte tjugo år har förflutit sedan projektet genomfördes.

I 4, 4 a och 4 b §§ föreslås att jordägarens skyldighet att sköta området upphör, om medel som använts till arbetet skall återbetalas eller arbetet på grund av förödelse i naturen eller på annan sådan grund till väsentliga delar har förlorat sin betydelse.

De föreslagna nya stadgandena i 2 a, 4 a och 4 b §§ och den föreslagna ändringen i 4 § motsvarar vad som stadgas i 32, 37—39 §§ i den gällande skogsförbättringslagen.

Besvärsrätten föreslås bli utvidgad i förhållande till den nuvarande lagen. Enligt gällande 5 § kan ändring sökas genom besvär hos jord- och skogsbruksministeriet endast i beslut som skogsnämnden har fattat om att avhjälpa försummelse av vårdskyldighet. Ändring i beslut som jord- och skogsbruksministeriet meddelat i ett ärende har inte fått sökas genom besvär. Enligt förslaget får ändring sökas i alla

beslut som skogsnämnden fattat med stöd av denna lag genom besvär hos landsbygdsnäringsnämndens besvärskommitté. Dessutom föreslås att vid sökande av ändring skall lagen om ändringssökan de i förvaltningsärenden (154/50) iaktas i tillämpliga delar.

Det föreslås att lagens 6 § kompletteras så att indrivningsordningen, utsökningsrätten och förmånsrätten vid återindrivning av statens medel skall vara förenliga med återindrivningen av skogsförbättringsmedel som sker med stöd av 35 § skogsförbättringslagen.

Eftersom förpliktelsen i lagen om enskilda skogar (412/67) att ställa säkerhet vid skogsförnyelse har blivit avskaffad och planerings sättet, som tillämpas i beskoingsföretagen enligt Lapplandslagen motsvarar nuvarande krav enligt lagen om enskilda skogar, föreslås att 8 § upphävs som onödig.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Åtgärderna enligt lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland finansieras med skogsförbättringsmedel enligt skogsförbättringslagen. Avsikten är inte att öka medlen med anledning av propositionen. Årligen beräknas att ca 40 milj. mk skogsförbättringsmedel behövs för ändamål enligt Lapplandslagen. Jämfört med att motsvarande arbeten skulle genomföras enligt skogsförbättringslagen är det årliga behovet av tilläggsfinansiering 5—10 milj. mark.

Propositionen förbättrar på lång sikt de lappländska skogarnas produktionsförmåga och samtidigt privatskogbrukets lönsamhet och tryggar de ca 200 direkta arbetsplatser inom iståndsättningsarbetena i de lappländska skogarna. Dessa och andra multipeleffekter ger propositionen en betydande effekt på den regionala ekonomin.

4. Propositionens verkningar i fråga om organisation och personal

Skogsnämnderna genomför enligt Lapplandslagen den regionala skogsbruksplaneringen samt fattar de beslut om enskilda projekt som beskoingsåtgärderna förutsätter och har hand om andra uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen. Propositionen

föranleder inga ändringar i nämndernas verksamhet.

5. Andra omständigheter som ansluter sig till propositionen

Propositionen kompletterar det stödsystem för skogsförbättringsarbeten i enskilda skogar som grundar sig på skogsförbättringslagen och utjämnar de regionala skillnaderna i förhållandena för skogsbruket och beträffande underproduktiva skogar.

Propositionen strider inte mot de internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Den

har behandlats i skogspolitiska rådplägningsdelegationen som bistår ministeriet.

6. Ikraftträdande

Vetskaper om att stödet enligt Lapplandslagen fortsätter också efter 1995 skulle redan nu påverka besogningsbesluten som gäller underproduktiva områden. Av denna anledning föreslås att den lagändringen träder i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen den 30 december 1982 om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (1057/82) 8 §,

ändras 1 och 2 §§, 3 § 1 mom. och 4—6 §§, av dessa lagrum 1 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 8 februari 1991 (269/91) och 4 och 5 §§ sådana de lyder i sistnämnda lag, samt fogas till lagen nya 2 a, 4 a och 4 b §§ som följer:

1 §

I Lapplands län och Kuusamo kommun genomförs under åren 1982—1998 för skogsbruket en områdesplanering och främjas iståndsättning av underproduktiva områden, omfattande främjande av naturlig förnyelse, skogsodling och tryggande av återväxten, i enlighet med vad som stadgas i denna lag.

I 1 mom. angivna åtgärder finansieras med skogsförbättringspengar som enligt skogsförbättringslagen (140/87) årligen upptas i statsbudgeten. Om finansieringen av arbeten och om stödets maximibelopp som kan beviljas stadgas genom förordning.

I denna lag avsedd områdesplan kan utarbetas för andra än statens marker, om inte för dem redan tidigare har uppgjorts en områdesplan. Iståndsättningsarbeten får inte utföras på områden som ägs av bolag, samfund eller stiftelse. Vad som stadgas i detta moment tillämpas dock inte på samfällid skogs delägarlag eller på ett samfällt områdes delägarlag som

avses i lagen om samfälligheter (758/89) eller på ett bolag, ett andelslag eller på något annat samfund som består av fysiska personer och som har som huvudsakligt syfte att bedriva gårds- eller skogsbruk.

De i denna lag avsedda arbetena för främjande av naturlig förnyelse och skogsodling skall i första hand inriktas på de objekt som är de fördelaktigaste med hänsyn till virkesproduktionen, likväl med beaktande av förhållandena inom områdets olika delar och miljö- värds- och sysselsättningspunkterna. Företagen skall från ekonomisk och från natur- och miljövärdssynpunkt vara ändamålsenliga och de skall koncentreras så att de kan genomföras på det ekonomiskt fördelaktigaste sättet.

2 §

Skogsnämnden beslutar inom ramen för de anslag som ställts till dess förfogande om vidtagande av åtgärder som avses i denna lag. En förutsättning för att medel för främjande av

naturlig förnyelse och skogsodlingsarbete skall kunna beviljas är att jordägaren ansökt därom.

2 a §

Skogsnämnden kan återkalla sitt beslut om finansiering av iståndsättningsarbete eller ändra beslutet till den del arbetet inte är utfört, om det är uppenbart att det område som utgör föremål för iståndsättningsarbete kommer att användas så att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras.

3 §

Jordägaren är skyldig att ombesörja skötseln av ett sådant område på vilket har utförts i denna lag avsett arbete för främjande av naturlig förnyelse eller skogsodling. Om ett sådant område övergår till någon annan, övergår även skyldigheterna att sköta området på denne.

4 §

Har inom tjugo år från det ett arbete slutförts försummelse inträffat med avseende på skötseln av ett område för främjande av naturlig förnyelse eller skogsodling, varvid med skötsel avses plantskogsröjning och gräsbekämpning, och har försummelsen inte avhjälpes inom en av skogsnämnden förelagd tillräckligt lång tid, kan skogsnämnden besluta att de medel som har använts för arbetet helt eller delvis skall återbetalas och att den skyldighet i fråga om skötseln som avses i 3 § 1 mom. skall upphöra.

4 a §

Har ett område där iståndsättningsarbete har utförts börjat användas på ett sådant sätt att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras och har inte tjugo år förflutit sedan arbetet slutförts, kan

skogsnämnden, efter att ha fått vetskap om saken, bestämma att de medel som använts för iståndsättningsarbete helt eller delvis skall återbetalas. Sedan skogsnämnden har fattat här avsett beslut, upphör den i 3 § 1 mom. nämnda skyldigheten att sköta området.

4 b §

Har iståndsättningsarbete till väsentliga delar mist sin betydelse på grund av förödelse i naturen, en skogsbrand som uppstått utan jordägarens vållande eller av annan orsak som inte beror på jordägaren eller av skador till följd av åtgärder som behövs för att förhindra skada, och är det inte ändamålsenligt att förnya iståndsättningsarbetet enligt denna lag, kan skogsnämnden på ansökan besluta att vårdskyldigheten för det område som har utsatts för förödelser skall upphöra.

5 §

I beslut, som skogsnämnden har fattat med stöd av denna lag, får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden.

Vid sökande av ändring skall lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50) iakttas i tillämpliga delar.

6 §

De medel som skall återindrivas får, oberoende av hur länge de varit utestående, indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) och utsökas ur den fastighet, för vars räkning arbetena utförts, med samma förmånsrätt som gäller för offentligrättsliga prestationer som avser om fastighet.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 15 juni 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Mikko Pesälä*

Lag

om ändring av lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 30 december 1982 om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (1057/82) 8 §,

ändras 1 och 2 §§, 3 § 1 mom. och 4—6 §§,
av dessa lagrum 1 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 8 februari 1991 (269/91) och 4 och 5 §§ sådana de lyder i sistnämnda lag, samt
fogas till lagen nya 2 a, 4 a och 4 b §§ som följer:

Gällande lydelse

1 §

I Lapplands län och Kuusamo kommun genomförs under åren 1982—1995 för skogsbruket en områdesplanering och främjas beskogning av underproduktiva områden, omfattande skogsodling och tryggande av återväxten, i enlighet med vad som stadgas i denna lag.

I 1 mom. angivna åtgärder finansieras helt och hållet med skogsförbättringspengar som enligt skogsförbättringslagen (140/87) årligen upptas i statsbudgeten.

I denna lag avsedd områdesplan kan utarbetas för andra än statens marker, om inte för dem redan tidigare har uppgjorts en områdesplan. Beskogningsarbeten får inte utföras på områden som ägs av bolag, samfund eller stiftelse. Vad som stadgas i detta moment gäller dock inte samfällid skog, sammanslutning av delägare i samfällt område eller sådana familjebolag vars huvudsakliga syfte är att bedriva gårds- eller skogsbruk.

Föreslagen lydelse

1 §

I Lapplands län och Kuusamo kommun genomförs under åren 1982—1998 för skogsbruket en områdesplanering och främjas iståndsättning av underproduktiva områden, omfattande främjande av naturlig förnyelse, skogsodling och tryggande av återväxten, i enlighet med vad som stadgas i denna lag.

I 1 mom. angivna åtgärder finansieras med skogsförbättringspengar som enligt skogsförbättringslagen (140/87) årligen upptas i statsbudgeten. Om finansieringen av arbeten och om stödets maximibelopp som kan beviljas stadgas genom förordning.

I denna lag avsedd områdesplan kan utarbetas för andra än statens marker, om inte för dem redan tidigare har uppgjorts en områdesplan. Iståndsättningsarbeten får inte utföras på områden som ägs av bolag, samfund eller stiftelse. Vad som stadgas i detta moment tillämpas dock inte på samfällid skogs delägarlag eller på ett samfällt områdes delägarlag som avses i lagen om samfälligheter (758/89) eller på ett bolag, ett andelslag eller på något annat samfund som består av fysiska personer och som har som huvudsakligt syfte att bedriva gårds- eller skogsbruk.

De i denna lag avsedda arbetena för främjande av naturlig förnyelse och skogsodling skall i första hand inriktas på de objekt som är de fördelaktigaste med hänsyn till virkesproduktionen, likväl med beaktande av förhållandena inom områdets olika delar och miljövårds- och sysselsättningssynpunkterna. Företagen skall från ekonomisk och från natur- och miljövårdssynpunkt vara ändamålsenliga och de skall koncentreras så att de kan genomföras på det ekonomiskt fördelaktigaste sättet.

Gällande lydelse

2 §

Distriktsskogsnämnden beslutar, inom ramen för de anslag som ställts till dess förfogande, om vidtagandet av åtgärder som avses i denna lag. Förutsättning för att medel för skogsodlingsarbete skall kunna beviljas är att jordägaren ansökt därom.

3 §

Jordägaren är skyldig att ombesörja skötseln av område på vilket har utförts i denna lag avsett skogsodlingsarbete. Om sådant område övergår till annan, övergår även skyldigheterna att sköta området till denne.

4 §

Har inom tjugo år från det ett arbete slutförts försummelse inträffat med avseende på skötseln av ett skogsodlingsområde, varvid med skötsel avses plantskogsrojning och gräsbekämpning, och har försummelsen inte avhjälpits inom en av skogsnämnden utsatt tillräckligt lång tid, kan jord- och skogsbruksministeriet besluta att de medel som har använts för arbetet helt eller delvis skall återbetalas. Innan beslut fattas skall markägaren höras.

Föreslagen lydelse

2 §

Skogsnämnden beslutar inom ramen för de anslag som ställts till dess förfogande om vidtagande av åtgärder som avses i denna lag. En förutsättning för att medel för *främjande av naturlig förnyelse* och skogsodlingsarbete skall kunna beviljas är att jordägaren ansökt därom.

2 a §

Skogsnämnden kan återkalla sitt beslut om finansiering av iståndsättningsarbete eller ändra beslutet till den del arbetet inte är utfört, om det är uppenbart att det område som utgör föremål för iståndsättningsarbete kommer att användas så att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras.

3 §

Jordägaren är skyldig att ombesörja skötseln av ett sådant område på vilket har utförts i denna lag avsett arbete för *främjande av naturlig förnyelse* eller skogsodling. Om ett sådant område övergår till någon annan, övergår även skyldigheterna att sköta området på denne.

4 §

Har inom tjugo år från det ett arbete slutförts försummelse inträffat med avseende på skötseln av ett område för *främjande av naturlig förnyelse* eller skogsodling, varvid med skötsel avses plantskogsrojning och gräsbekämpning, och har försummelsen inte avhjälpits inom en av skogsnämnden förelagd tillräckligt lång tid, kan *skogsnämnden* besluta att de medel som har använts för arbetet helt eller delvis skall återbetalas och att den skyldighet i fråga om skötseln som avses i 3 § 1 mom. skall upphöra.

4 a §

Har ett område där iståndsättningsarbete har utförts börjat användas på ett sådant sätt att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras och har inte tjugo år förflutit sedan arbetet slutförts, kan *skogsnämnden*, efter att ha fått vetskap om saken, bestämma att de medel som använts för iståndsättningsarbete helt eller delvis skall återbetalas. Sedan *skogsnämnden* har fattat här avsett beslut, upphör den i 3 § 1 mom. nämnda skyldigheten att sköta området.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Ändring i skogsnämndens beslut enligt 4 § om föreläggande att avhjälpa försummelse inom viss tid, kan av vederbörande sökas genom besvär hos jord- och skogsbruksministeriet. Besvär skall anföras inom trettio dagar från den dag då ändringssökanden fick del av beslutet. I beslut som jord- och skogsbruksministeriet har meddelat i ett besvärsärende får ändringen inte sökas genom besvär.

6 §

De medel som skall återindrivas får, oberoende av hur länge de varit utestående, utan dom eller utslag utsökas hos den fastighet för vars räkning arbetena utförts.

8 §

Beträffande avverkning som föregår i denna lag avsedd skogsodling behöver inte utarbetas i 2 § 2 mom. lagen om enskilda skogar (412/67) förutsatt avverknings- och förnyelseplan eller ställas i nämnda lagrum avsedd säkerhet.

4 b §

Har iståndsättningsarbete till väsentliga delar mist sin betydelse på grund av förödelse i naturen, en skogsbrand som uppstått utan jordägarens vållande eller av annan orsak som inte beror på jordägaren eller av skador till följd av åtgärder som behövts för att förhindra skada, och är det inte ändamålsenligt att förnya iståndsättningsarbetet enligt denna lag, kan skogs-nämnden på ansökan besluta att vårdskyldigheten för det område som har utsatts för förödelser skall upphöra.

5 §

I beslut, som skogsnämnden har fattat med stöd av denna lag, får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsarnas besvärs-nämnd.

Vid sökande av ändring skall lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50) iakttas i tillämpliga delar.

6 §

De medel som skall återindrivas får, oberoende av hur länge de varit utestående, indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) och utsökas ur den fastighet, för vars räkning arbetena utförts, med samma förmånsrätt som gäller för offentlig-rättsliga prestationer som avser om fastighet.

8 §

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den
199 .